

Pokyny k administrativní infrastruktuře a podpůrným službám projektu VERSATILE

Obsah

1. Úvod.....	3
1.1 Vznik projektu VERSATILE a jeho rozsah.....	5
1.1.1. Institucionální zázemí členů týmu v administrativní pracovní skupině (WP)	6
1.1.2. Další projekty virtuální výměny ve vztahu k projektu VERSATILE	6
2. Možnosti hostování modulů a výsledné administrativní infrastruktury – Tři modely administrativní struktury – Problémy a možná řešení	7
2.1 Model 1 – Integrace všech modulů VERSATILE do kurikula každé partnerské univerzity.....	7
Institucionální, vnitrostátní právní a vzdělávací problémy, s nimiž se jednotlivé instituce setkaly:	8
2.2 Model 2 – Všichni výměnní studenti se zapisují na jednu univerzitu	9
Institucionální, vnitrostátní právní a vzdělávací problémy, s nimiž se jednotlivé instituce setkaly:	9
2.3 Model 3 – Výměnní studenti se zapisují na každou partnerskou univerzitu	10
Institucionální, vnitrostátní právní a vzdělávací problémy, s nimiž se jednotlivé instituce setkaly:	11
2.4 Konstrukce přednášek hostů použitá pro pilotní kurz na TAMK	12
2.5 Alternativní modely používané v jiných projektech VV	13
2.6 Výsledný model semestru VERSATILE a multilaterální dohody o výměně	13
2.7 Doporučení	14
3. Administrativní procesy pro výměnné studenty na partnerských institucích – podobnosti a rozdíly	14
3.1 TAMK.....	14
3.1 Postup a lhůty pro podání přihlášky, dokumenty a údaje požadované v přihlášce... 14	
3.2. Přihlašování ke zkoušce, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů	15
3.2.1 Přihlašování ke zkoušce na TAMK, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů	15
3.2.2. Přihlašování ke zkoušce na MUNI, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů	15
3.2.3 Přihlašování ke zkoušce na UoD, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů	15
3.2.4. Přihlašování ke zkoušce na HSRW, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů	16

3.3 Jak byly postupy nakonec koordinovány nebo zjednodušeny.....	16
3.3.1 Procedura společné přihlášky a zápisu	16
3.3.1 Přihlašování ke zkoušce, uznávání a přenos kreditů	17
3.4 Doporučení	17
4. Komunikace, organizace a (otázky související s IT)	17
4.1 Jak jsme organizovali komunikaci se studenty	18
4.1.1 Marketing, webové stránky atd.....	18
4.1.2 Přihlášky – portál a proces	19
(4.1.2 E-mail).....	19
4.2 Jak jsme organizovali komunikaci a sdílení dat mezi partnery?.....	19
4.3 IT platformy používané pro výuku	19
4.3.1 IT platformy, které byly k dispozici, ale byly zamítnuty – klady a zápory	20
4.3.2 Proč jsme si vybrali Digicampus.....	20
4.3.3 Problémy při zavádění Digicampus.fi	22
4.4 Doporučení	22
5. Tvorba studentské zkušenosti	22
5.1 Jak motivovat studenty a iniciovat mezinárodní zkušenosti ve výuce.....	22
5.2 Opatření přijatá v rámci projektu VERSATILE	23
5.3 Discord pro uvolněnou výměnu.....	23
5.5 Doporučení	24
6. Závěry a obecná doporučení	24
6.1 Úvahy o užitečnosti evropských a globálních alternativ	24
7. Přílohy	25

1. Úvod

Tyto pokyny jsou výsledkem zkušeností získaných při realizaci projektu klíčové akce 226 programu Erasmus (Partnerství pro připravenost na digitální vzdělávání) s názvem VERSATILE: Semestr virtuální připravenosti na vzdělávání: Adaptivní soubor nástrojů pro mezinárodní získávání zkušeností.

Projekt trval dva roky, od léta 2021 do léta 2023, a podíleli se na něm čtyři partneři: The University of Derby (Spojené království), Masarykova univerzita (Česká republika), Tampere UAS (Finsko) a Rhine-Waal UAS (Německo, vedoucí partner).

Výzva, kterou Evropská komise rozeslala v létě 2020, byla přímým výsledkem důsledků pandemie covidu. Pandemie postavila vysokoškolské instituce před výzvy, které spočívaly v náhlém přechodu na online a hybridní výuku a v řešení kolapsu fyzické mobility studentů i výukové mobility. Aby jim pomohl tyto výzvy zvládnout, stanovil si projekt VERSATILE za cíl vytvořit nezbytné stavební kameny pro společný online semestr v zahraničí v podobě průvodce metodami výuky online, modelového kurikula týmově vyučovaných modulů v oblasti společenských věd a pokynů pro administrativní infrastrukturu. Jeho cílem bylo umožnit hlubší spolupráci mezi partnery projektu a poskytnout dalším vysokoškolským institucím pokyny pro vytvoření prostředí pro online spolupráci ve výuce a studiu.

Přestože pandemie covidu byla přímou příčinou výzvy rozeslané v rámci programu Erasmus, projekt VERSATILE si od počátku kladl i další cíle, a to umožnit virtuální výměnu mezi mezinárodními partnery těm, kteří by se za normálních okolností setkali s omezeními při rozhodování se o fyzické mobilitě kvůli rodinné situaci, popř. studentům s tělesným postižením, studentům z nízkopříjmového či neakademického prostředí nebo zahraničním studentům. Projekt tedy usiloval nejen o zvýšení digitální připravenosti z důvodu pandemie; jeho perspektiva byla širší, chtěl umožnit vysokoškolským institucím rozvíjet postupy internacionalizace v domácím prostředí, aby si širší okruh studentů mohl osvojit důležité dovednosti zaměřené na budoucnost, včetně mezikulturní angažovanosti, digitální gramotnosti a spolupráce v mezinárodních týmech. Chtěl rovněž poskytnout pedagogům příležitost k rozvoji vlastních metod výuky online a rozšířit jejich zkušenosti a dovednosti prostřednictvím společné výuky s kolegy z různých institucí. **Jedním ze specifických rysů projektu je skutečnost, že se projekt zaměřuje jak na studenty, tak na učitele a pracovníky univerzitní administrativy.** Jak ukazují tyto pokyny, existence projektových týmů složených z akademických pracovníků a administrátorů, kteří spolupracují na dosažení stejných cílů, je důležitým východiskem pro to, aby byl projekt virtuální výměny úspěšný.

Jedinečnost projektu oproti jiným virtuálním výměnným projektům spočívá také v tom, že **umožňuje studentům zapsat se do online výuky na čtyřech institucích současně, včetně jejich domovské univerzity.** Právě tento meziinstitucionální či multilaterální aspekt jej odlišuje od ostatních virtuálních výměnných iniciativ. Jako forma multilaterální virtuální výměny (MVV) umožňuje studentům v maximální možné míře těžit z online studijní výměny. Ve srovnání s tradiční výměnou odehrávající se v učebnách, která je dnes již dobře zavedená, patří mezi výhody virtuální výměny následující: posílení zapojení studentů do internacionalizace, snížení uhlíkové stopy mezinárodní výměny a umožnění flexibility a inovací ve výuce a studiu v rámci vysokoškolského vzdělávání. Zároveň jde ještě dál, protože právě její multilaterální aspekt tyto výhody posiluje a je schopen poskytnout rozsáhlé a mnohostranné mezikulturní zkušenosti. Díky tomu se jedná o jedinečnou příležitost pro všechny zúčastněné. Individuální zpětná vazba od účastníků zdůrazňuje přidanou hodnotu MVV, která je mezinárodnější a mezikulturnější než tradiční (bilaterální) výměna a zároveň je důležitým prostředkem k prohloubení strategických partnerství a osobních sítí mezi institucemi díky společnému úsilí učitelů, studentů a zaměstnanců o dosažení úspěchu těchto projektů.

Skutečnost, že MVV jsou poměrně vzácné, a to i po přílivu nových projektů financovaných během pandemie covidu, může již nyní naznačovat negativa tohoto scénáře. Multilaterální výměna znamená další právní omezení přesahující hranice vícero států s různými správními orgány, mnohem složitější konstelaci kolegů pracujících v různých vzájemně nesrovnatelných organizačních jednotkách – na fakultách i v administrativě – a obecně větší pravděpodobnost mezikulturního nedorozumění v organizaci, výuce a studiu. Cílem těchto pokynů je poskytnout více informací o tom, jak se s těmito výzvami vypořádat, a také konkrétní nástroje, které lze použít při vytváření budoucích MVV. Pokyny tedy mají být zajímavé pro všechny, kdo se ve vysokoškolských institucích podílejí na organizaci a realizaci multilaterálních virtuálních výměn, ať už v administrativě, podpůrných službách (pro studenty) nebo na akademických pracovištích, a v podstatě pokrývají celé spektrum kromě akademických pracovníků, výukových formátů a realizace výuky.

Poslední důležitou charakteristikou projektu je skutečnost, že se jedná o **projekt malého rozsahu a je prováděný „zdola nahoru“**. Založili jej partneři, kteří již dříve spolupracovali v oblasti internacionalizace, především v oblasti výměny studentů a zaměstnanců, a kteří již v zimním semestru 2020, těsně po vypuknutí pandemie covidu, zahájili první iniciativu virtuální výměny. Tím se projekt velmi liší od všech větších projektů EU, jako jsou projekty spolupracující v rámci Evropské univerzitní aliance Erasmus, které mají strukturu více „shora dolů“ a fungují jako „velké ledoborce“ pro budoucí integraci EU v oblasti vysokoškolského vzdělávání a nezbytných opatření k jejímu uskutečnění, abychom použili terminologii informační schůzky DAAD.

I jako „malý ledoborec“ znamenal však projekt VERSATILE významné rozšíření stávající spolupráce vytvořením týmů složených z nových spolupracovníků a zapojením dalších pedagogických a administrativních pracovníků. Pro ty, kteří chtějí tyto pokyny využít pro případné vlastní budoucí projekty, je důležité si od počátku uvědomit, že pokusit se o něco podobného vyžaduje velkou flexibilitu a mnoho energie i osobního nasazení zúčastněných. To samozřejmě nepřekvapí ty, kteří mají v této oblasti více zkušeností, a nemělo by to brzdit nikoho, kdo má zájem usilovat o dosažení stejných cílů. Všichni členové týmu jsou vlastně pyšní na to, že se jim podařilo vytvořit něco smysluplného a pokrýt velký prostor za vynaložení pouze omezených finančních prostředků. Finanční prostředky získané v rámci programu ERASMUS pouze částečně pokryly skutečný počet pracovních hodin, které do projektu členové vložili – což je v rámci programu běžné. Co však zůstává důležitou výhodou realizace projektu v rámci programu ERASMUS je to, že legitimizuje nové iniciativy v oblasti internacionalizace a někdy může fungovat jako opěrný bod v rámci instituce s cílem prosadit pragmatická a flexibilní řešení, zejména pokud se jedná o relativně malou iniciativu zdola, jako tomu bylo v tomto případě.

Tyto pokyny poskytnou lepší vhled do institucionálního a organizačního kontextu, v němž byl projekt organizován, co nejlépe vysvětlí, jaké alternativy byly k dispozici, jaké byly zavrženy a jaký administrativní model byl partnery nastaven. Kapitoly 4 a 5 se zaměří na otázky, s nimiž se při psaní žádosti o grant v programu ERASMUS výslovně nepočítalo, ale které se ukázaly být pro úspěch projektu mimořádně důležité. Jedná se o témata, která přesahují pouhé právní a administrativní otázky a týkají se marketingu a komunikace, jakož i širších organizačních otázek a otázek souvisejících s IT a ochranou údajů. Co v žádosti také chybělo, bylo úsilí týkající se podpory studentů. Ačkoli je podpora studentů na většině vysokoškolských institucí považována za součást povinností administrativních pracovníků, v tomto případě se ukázalo být důležité, aby to bylo úsilí explicitní, a to vzhledem k povaze semestru MVV, v němž se studenti učí a spolupracují výhradně online. Toto úsilí šlo nad rámec metod [nejisté – špatná angličtina – možná by to šlo interpretovat také tak, že se prosadilo v rámci metod...], jimiž vyučující organizovali své vyučovací hodiny a využívali vlastní zkušenosti v procesech individuálního a skupinového sociálního učení studentů.

S cílem poskytnout nejen vhled do administrativních procesů, které položily organizační základy pro realizaci online semestru, ale i praktická ponaučení, je každá kapitola zakončena souborem doporučení pro podobné budoucí projekty. V přílohách najdou zájemci o ještě praktičtější podporu další podklady a dokonce i návrhy dokumentů, které lze zkopírovat a přímo použít pro podobné projekty.

1.1 Vznik projektu VERSATILE a jeho rozsah

Jak již bylo uvedeno v úvodu, projekt VERSATILE vznikl mezi partnery, kteří navázali spolupráci již v minulosti. Od roku 2017 funguje tzv. Haagská síť, tedy strategické partnerství mezi The Hague University of applied sciences (Nizozemsko), The University of Derby (Spojené království), Francisco de Vitoria University (Španělsko), Masarykovou univerzitou (Česká republika), Tampere University of applied sciences (Finsko), University of Cagliari (Itálie) a Rhein-Waal University of applied sciences (Německo). Síť se vyznačuje rozmanitostí větších i menších institucí (a to jak výzkumných univerzit, tak i univerzit aplikovaných věd), geografické polohy v rámci Evropy, umístění v městských i venkovských regionech a politického, právního a finančního rámce vysokoškolského vzdělávání veřejného i soukromého.

Během prvních let existence sítě byly podepsány první dohody o výměně studentů a zvýšila se mobilita mezi partnery. V rámci tohoto procesu a během pravidelných partnerských setkání byla vytvořena úzká osobní síť kolegů, která se stala základem pro rychlou a pragmatickou iniciativu k založení virtuální výměnné iniciativy bezprostředně po začátku pandemie covidu. Při hledání náhrady za řádný výměnný semestr hledali partneři mezi sebou již existující kurzy vyučované v angličtině. Byl nalezen rozmanitý soubor kurzů společenských věd, politiky a komunikace nabízených online na partnerských institucích, ale také na domovské instituci. Studenti pozitivně hodnotili celkovou zkušenost a dostupnost kurzů na partnerských univerzitách, které nebyly nabízeny na jejich domovské instituci, stejně jako kvalitu kurzů. Studenti obecně kladně hodnotili také online skupinovou interakci a spolupráci v rámci jednotlivých kurzů, postrádali však celkový pocit komunity. Méně pozitivně hodnotili dodatečnou administrativní zátěž spojenou s nutností podávat přihlášky a zapisovat se na každé instituci, kde chtěli kurzy absolvovat.

Pro projekt VERSATILE požádali někteří z partnerů sítě, a to University of Derby (UoD), Masarykova univerzita (MUNI), Tampere University of applied sciences (TAMK) a Rhein-Waal University of applied sciences (HSRW), o financování z programu ERASMUS, aby mohli iniciativu rozvinout do strukturovanějšího a udržitelnějšího projektu a:

1. vytvořit životaschopné alternativy fyzické mobility studentů během pandemie,
2. i po odeznění pandemie umožnit vysokoškolským institucím, aby byly schopny nabídnout nové možnosti internacionalizace na domácí půdě studentům, kteří se potýkají s překážkami mobility,
3. pomáhat pedagogům při rozvoji dovedností v oblasti online výuky a
4. poskytnout nové způsoby, jak si pedagogové mohou vyměňovat znalosti a metody na mezinárodní úrovni.

Jedním z hlavních rozdílů mezi iniciativou Haagské sítě a iniciativou projektu VERSATILE je to, že druhý jmenovaný obsahuje úplný semestr kurzů, které jsou speciálně navrženy pro účely virtuální výměny a jsou týmově vyučovány profesory z partnerských univerzit. Namísto výběru z existujících online kurzů vyučovaných v angličtině se online semestr VERSATILE zaměřuje na společné téma: „Evropské scénáře v podnikání, politice a společenské změně pro příští desetiletí“. Každá instituce má vedoucí úlohu ve vývoji a týmové výuce dvou modulů online semestru. Tím je zajištěna přehlednost o tom, kdo zodpovídá za akademické

a organizační náležitosti při vývoji a realizaci kurzů. Zároveň je podporována meziinstitucionální spolupráce a rozvoj osvědčených postupů.

Z administrativního hlediska bylo jedním z hlavních problémů, které vyplynuly z Haagské iniciativy, to, že se studenti museli přihlásit a zapsat na každé jednotlivé instituci. V rámci projektu VERSATILE se partneři snažili tento problém řešit hledáním alternativ a zavedením společného postupu. Tyto pokyny jsou částečným výsledkem tohoto úsilí.

1.1.1. Institucionální zázemí členů týmu v administrativní pracovní skupině (WP)

Vzhledem k tomu, že projekt byl vytvořen v návaznosti na iniciativu „zdola nahoru“ malého rozsahu, neusiloval o vytvoření zcela nové celkové organizační a administrativní struktury na meziinstitucionální úrovni. Spíše se vycházelo ze stávající, převážně neformální spolupráce a usilovalo se o vytvoření udržitelnější struktury. Za tímto účelem se partneři snažili aktivně zapojit administrátory z každé instituce a nechat je spolupracovat na určeném pracovním balíčku.

I v rámci této společné práce partnerů, kteří již v minulosti spolupracovali, je jedním z důležitých ponaučení získání lepšího porozumění tomu, kteří členové týmu pocházejí z jaké příslušné části své domovské instituce a jak vypadá jejich organizační kontext. To vše nehledě na rozdíly v právní úpravě vysokých škol v jednotlivých zúčastněných zemích, financích a kulturních odlišnostech. Jak již bylo řečeno, partnerské instituce zapojené do tohoto projektu jsou velmi různorodé a stejně tak bude různorodá i jakákoli budoucí mezinárodní spolupráce při zřizování MVV jinými institucemi. V rámci administrativní skupiny pracující na projektu VERSATILE měli někteří zúčastnění přímý přístup ke studentské administrativě, zatímco jiní nikoli a tito museli zapojit kolegy ze své domovské instituce. Někteří členové pracovní skupiny byli součástí akademického pracoviště a kromě striktně administrativních záležitostí měli více zkušeností s výukou a potřebami studentů. Vzhledem k širokému spektru činností nastavených administrativní pracovní skupinou – od nastavení zjednodušeného postupu registrace a zápisu studentů až po organizaci společenských akcí pro studenty během online semestru – bylo různorodé personální zázemí pracovní skupiny výhodou.

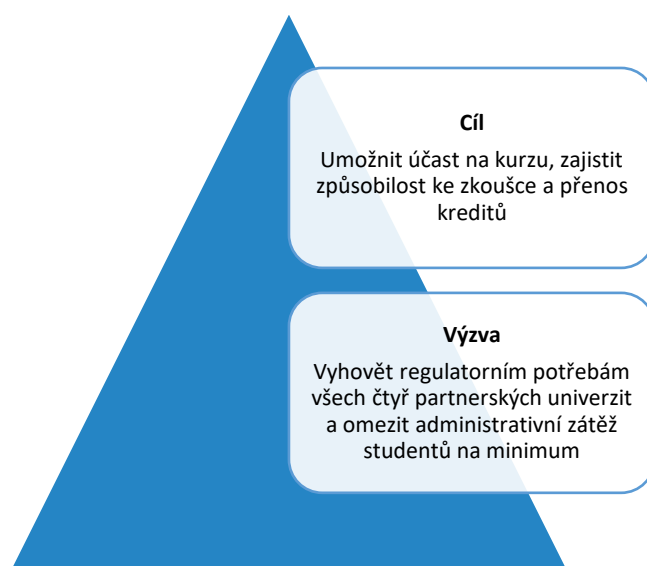
V příloze 1 jsme vytvořili šablonu organizačního schématu, která poskytuje přehled hlavních charakteristik národního systému vysokoškolského vzdělávání institucí i hlavních charakteristik univerzity a konkrétně v rámci těchto institucí ukazuje, který člen týmu pracuje na jaké pozici a jak vypadá organizační kontext této pozice. Identifikace meziinstitucionálního uspořádání pracovních skupin je důležitým krokem v organizaci a řízení projektu MVV, protože umožňuje lépe pochopit, co lze od partnerů na individuální úrovni očekávat, jak nejlépe využít dostupné schopnosti a zkušenosti či jak hledat další osobní podporu mezi partnery (viz také kapitola 4).

1.1.2. Další projekty virtuální výměny ve vztahu k projektu VERSATILE

Vymazat odstavec a přesunout diskusi do odstavce 2.5 „Alternativní modely“.

2. Možnosti hostování modulů a výsledné administrativní infrastruktury – Tři modely administrativní struktury – Problémy a možná řešení

V předchozích semestrech MVV, které partneři organizovali, probíhala administrace studentů v každé instituci zvlášť (viz předchozí kapitola). To dává smysl, protože vysokoškolské vzdělávání je organizováno na národní úrovni a neexistuje žádná zastřešující (evropská) administrativní struktura, kterou by bylo možné použít jako alternativu. Jedním z cílů, které si partneři v rámci tohoto projektu stanovují, je však prozkoumat alternativní administrativní modely, které by usnadnily organizaci semestru MVV partnery a snížily administrativní zátěž studentů a jako takové by byly přístupnější.

2.1 Model 1 – Integrace všech modulů VERSATILE do kurikula každé partnerské univerzity

Výhodou modelu, v němž by všechny zúčastněné instituce začlenily do kurikul všechny společně nabízené kurzy, by bylo, že by nevznikla žádná další administrativní zátěž ani pro instituce, ani pro zúčastněné studenty. Studenti by mohli zůstat zapsáni na své domovské instituci a získávat kredity. Partneři by se mohli mezi sebou dohodnout, kdo bude které předměty vyučovat, a mohli by se dokonce střídat nebo se rozhodnout pro týmovou výuku, přičemž veškeré administrativní formalities by probíhaly prostřednictvím domovské instituce studentů. Jinými slovy, student by nemusel být zapsán na žádné z partnerských institucí.

Od počátku je však zřejmé, že organizace takového modelu by byla i tak velmi rozsáhlá, protože by vyžadovala „institucionalizaci“ celého online semestru ve všech zúčastněných institucích. Množství práce vynaložené na organizačním nastavení tohoto modelu by bylo v přípravné fázi značné. Poté by organizační a administrativní zátěž byla jen minimální. Tento model je srovnatelný s partnerským zřízením nejen dvojitého diplomu, který zaručuje vzájemné uznávání studijních kreditů, ale i společného diplomu se sdílenou odpovědností za kurikulum. Tento model by pravděpodobně také vyžadoval přístup „shora dolů“ se zapojením vedení univerzity, což by zvýšilo složitost procesu spuštění online semestru.

Konečně je třeba zvážit, do jaké míry by tento model byl vnímán jako opravdový mezinárodní semestr. Studenti by například obdrželi pouze výpis studijních výsledků vydaný jejich domovskou institucí a neměli by žádný oficiální vztah k mezinárodní partnerské instituci.

Institucionální, vnitrostátní právní a vzdělávací problémy, s nimiž se jednotlivé instituce setkaly:

TAMK:

Kurikulární proces je na TAMK náročný a strukturovaný, takže začlenění všech modulů VERSATILE do kurikul TAMK by bylo v krátkodobém horizontu stěží reálné. Studenti na TAMK mohou absolvovat pouze 5-15 ECTS kreditů volitelných předmětů v závislosti na vlastním studijním programu, což omezuje možnosti začlenění tohoto modelu. Překročení tohoto počtu kreditů se nedoporučuje. Studenti si mohou volitelné předměty vybírat libovolně. Pokud by byly moduly VV zařazeny do kurikul jednotlivých studijních programů, mohlo by to být pro studenty matoucí.

MUNI:

UoD:

HSRW:

Studenti v Německu mají povolen pouze omezený počet volitelných předmětů, což limituje možnosti začlenění tohoto modelu. Mohou si vybrat z určitého počtu volitelných předmětů a není jim umožněno získat další kreditní body skrze větší počet volitelných předmětů, ať už na domovské instituci nebo jinde.

Podmínka, že si studenti mohou vybírat z určeného počtu volitelných předmětů v rámci každého studijního programu, také znamená, že změna volitelných předmětů a zařazení semestru MVV by vyžadovaly reakreditaci programu uznávanou agenturou, což je obecně dlouhý a nákladný postup, který by musel být proveden pro každou zúčastněnou instituci na národní úrovni.

2.2 Model 2 – Všichni výměnní studenti se zapisují na jednu univerzitu

Tento model se od prvního liší tím, že umožňuje, aby se studenti z partnerských institucí zapsali jako příjíždějící nebo hostující studenti, s výjimkou studentů hostitelské instituce, kteří zůstávají zapsáni jako řádní studenti. Obvykle se používá pro (online) výměnu studentů mezi více partnery, kteří nenabízejí jeden semestr jako projekt VERSATILE, ale nabízejí vícesemestrální výměnu s využitím prstencové struktury, jako například nové mezinárodní programy ERASMUS Blended International Programms (BIP), které vyžadují účast alespoň 3 institucí a také to, aby část programu byla organizována kontaktně. V tomto případě jeden z partnerů hostí všechny studenty po dobu jednoho semestru, po kterém je převezme jiný partner. To má velkou výhodu v tom, že není nutné zavádět společný postup a snižuje se i administrativní zátěž studentů, protože se musí přihlásit vždy jen na jednu partnerskou instituci stejně jako v případě tradiční bilaterální výměny mezi dvěma mezinárodními partnery. Domovská instituce by tak nominovala své vyjíždějící studenty na příslušný semestr do partnerské instituce. Partnerská instituce je zodpovědná za administrativní a podpůrné následné kroky a zapíše studenty jako příjíždějící studenty na výměnu a naopak. Prstencová struktura však také znamená, že v případě zapojení čtyř partnerů, jako je tomu v projektu VERSATILE, by studenti potřebovali k dokončení programu nejméně čtyři po sobě jdoucí semestry, protože kurzy nabízí v každém semestru vždy jen jeden partner (včetně domácí instituce).

Aby tento model fungoval v rámci projektu VERSATILE, musel by všechny kurzy nabízet jeden partner a studenti by za daný semestr dostávali kredity pouze od něj. Dalším problémem by bylo, jak zajistit, aby byl semestr VV pro studenty domácí instituce zajímavý, protože skutečnost, že by neopustili svou domácí instituci kvůli zahraniční studijní zkušenosti, by nebyla kompenzována ničím jiným než dalším online kurzem nabízeným jejich vlastní institucí, byť s učiteli z jiných univerzit v případě těch kurzů, které organizují a vyučují partnerské instituce. Jinými slovy: v tomto scénáři by meziinstitucionální semestr VV nebyl charakterizován ani tak výměnou studentů, jako spíše výměnou pedagogů.

Pokud mohou studenti v jednom semestru absolvovat všechny kurzy nabízené všemi partnerskými institucemi na jedné instituci a různé kurzy vyučují různí pedagogové ze zapojených partnerských institucí, pak tyto pedagogové musí být nějakým způsobem spojeni s koordinační institucí, která kurzy oficiálně nabízí a uděluje studentům kredity. Způsob, jakým se to provádí, se může na různých univerzitách lišit a může zahrnovat externí zadávání výukových činností, uzavírání pracovních smluv s pedagogy na výuku kurzů v rámci projektů, jejich zapojení jako hostujících učitelů prostřednictvím stávajících mechanismů výměny učitelů nebo jako hostujících fellows. V kontextu EU zde jako první přichází v úvahu využití programu ERASMUS Klíčová akce 131 pro individuální výukové mobility (STT).

Institucionální, vnitrostátní právní a vzdělávací problémy, s nimiž se jednotlivé instituce setkaly:

TAMK:

Z hlediska TAMK je reálné pouze to, že TAMK bude hostovat vlastní kurzy. Hostování kurzů jiné univerzity by vytvořilo nejasnou jurisdikční situaci.

MUNI:

UoD:

HSRW:

Hostit všechny studenty na škole Rhine-Waal by nebylo možné, protože počet volitelných předmětů, které jsou součástí kurikula, je omezený (viz bod 2.2), a kurikulum tak nenabízí flexibilitu, která by byla potřebná pro nabídku řady předmětů na celý semestr. Dalším problémem by bylo, že i když by HSRW vystupovala jako hostitel, výuku by stále částečně zajišťovali profesori z partnerských univerzit. Univerzita nabízí zahraničním hostujícím vědcům možnost pracovat na katedře, dostávají organizační podporu, co se týče IT a přístupu do knihovny, pracovních stanic a tak dále. Formálně se jedná o neplacené dočasné zaměstnance. Příslušné nařízení by bylo jedinou možností, jak by hostující profesori mohli vyučovat předměty projektu VERSATILE a mít přístup k organizační podpoře ze strany univerzity; nařízení však výslovně neumožňuje, aby hostující vědci převzali odpovědnost za výuku.

2.3 Model 3 – Výměnní studenti se zapisují na každou partnerskou univerzitu

Vzhledem k obtížnosti výše uvedených scénářů a neexistenci meziinstitucionální struktury na evropské úrovni pro výměnu studentů mezi institucemi je jedinou realistickou možností, že se studenti zapíší na každé instituci, kde chtějí získat kredity. Nemělo by být překvapením, že toto je stále pravidlem pro jakýkoli projekt MVV i v kontextu projektů EU. Například ERASMUS projekt Evropské univerzitní aliance EDUC (European Digital UniverCity), jehož je MUNI součástí a který také nabízí VV a možnost studia v zahraničí na několika institucích během jednoho semestru, rovněž nadále vyžaduje, aby se zúčastnění studenti zapsali na každé partnerské univerzitě.

Při neexistenci skutečně nadnárodní alternativy (a to i v případě vzájemně akreditovaných přeshraničních společných diplomů, které zde nebudeme rozebírat) zůstává pro studenty výhodou, že budou oficiálně studovat v několika zemích na vícero institucích a jako důkaz obdrží od těchto univerzit výpisy studijních výsledků. Zbývají specifické výzvy na institucionální úrovni zúčastněných institucí týkající se virtuální výměny, administrativy studentů a transferů a uznávání kreditů na akademické úrovni.

Institucionální, vnitrostátní právní a vzdělávací problémy, s nimiž se jednotlivé instituce setkaly:

TAMK:

Z hlediska TAMK doporučujeme, aby se studenti registrovali pouze na hostitelské univerzitě, která nabízí virtuální výměnný kurz. Není nutné, aby se studenti registrovali na univerzitách, kde žádné kurzy neabsolvuji.

Řádní studenti fyzických výměnných pobytů se na TAMK hlásí prostřednictvím výměnného systému SoleMOVE. Do výměnného systému nahrají všechny požadované dokumenty a studijní smlouvu.

Pokud jde o studenty, kteří se účastní virtuální výměny v rámci projektu VERSATILE, postup je odlišný. Studenti nemusí vyplňovat žádost o výměnu v systému SoleMOVE. Místo toho domovská instituce studenta zašle TAMK požadované informace: jméno studenta, datum narození, pohlaví, národnost, mateřský jazyk a e-mail. Studenti jsou importováni do studentské matriky TAMK Pakki pomocí excelové tabulky. Průkazy jsou studentů vystaveny do 24 hodin. Mezinárodní koordinátor na TAMK musí ručně identifikovat příchozí studenty předtím, než mohou přistupovat do IT systémů TAMK.

MUNI:

UoD:

HSRW:

Hlavní překážkou tohoto scénáře jsou pro Rhine-Waal University tzv. „semestrální příspěvky“. Veřejné vysoké školy nevybírají školné, ale pouze tzv. semestrální příspěvky dvakrát ročně ve výši přibližně 300,- EUR. Tyto příspěvky, které se výslovně nenazývají „poplatky“, tvoří systém solidární podpory studentů a platí se z nich studentské ubytování a jídelny (prostřednictvím samostatné organizace zvané německy „Studentenwerk“), studentské odbory a další reprezentace a také jízdenka na bezplatnou veřejnou dopravu v rámci spolkové země, kde se univerzita nachází. Na začátku projektu VERSATILE neudělala spolková země Severní Porýní-Vestfálsko při vybírání těchto semestrálních příspěvků výjimku pro online výuku.

HSRW byla schopna použít projekt VERSATILE jako příklad, který ukazuje, proč by měla zemská vláda osvobodit studenty, kteří studují online, od semestrálních příspěvků, protože ti studenti z velké části nemají ze stávajícího systému prospěch. Jedinou spolkovou zemí, která toto umožnila, bylo Bádensko-Würtembersko, kde již existovala legislativa zemské vlády pro studenty, kteří studují online nebo po omezenou dobu během semestru, osvobozující je od semestrálních příspěvků.

Přestože systém založený na solidaritě studentů, platících příspěvek na podporu služeb, které umožňují všem studentům participovat na vysokoškolského vzdělávání, je sám o sobě velmi dobře odůvodněný a zajímavý vzhledem ke svému jedinečnému přístupu, stává se problematickým zejména v mezinárodním výměně a ještě více ve VV. Prakticky vzato, chtěli německá vysoká škola nabízet online kurzy ve spolupráci s jinými institucemi na mezinárodní úrovni, studenti se jich nebudou chtít účastnit, protože semestrální příspěvky tvoří závažnou negativní pobídku ve srovnání s vysokými školami z jiných zemí.

Na začátku projektu HSRW informovala příslušný Studentwerk v Düsseldorfu a požádala o výjimku pro studenty, kteří se účastní projektu VERSATILE. Žádost byla vzata vážně a projednána na zasedání představenstva na jaře 2022, ale byla zamítnuta s odůvodněním, že by se nastavil precedens, který by podkopával základy solidarity systému. V říjnu 2022 státní ministerstvo kultury a školství informovalo vysoké školy, že mohou udělat výjimku pro studenty online a krátkodobé studenty a zapracovat ji do svých předpisů, dokud výjimku nezpracuje nový státní zákon. Tato nová možnost však přišla příliš pozdě na to, aby mohla být začleněna do administrativy online semestru VERSATILE, protože provedení nezbytných právních a administrativních úprav interně na HSRW by trvalo několik měsíců.

2.4 Konstrukce přednášek hostů použitá pro pilotní kurz na TAMK

Vymazat tento odstavec, protože pilot nebyl použit pro administrativní účely? Pokud ne, jak to prezentovat?

Zpětná vazba od Svena Rassla z TAMK:

Jak byli studenti zapsáni? TAMK vypracoval e-mail s oznámením o kurzu a jeho podrobnostmi, jako jsou cíle kurzu, kritéria způsobilosti a doba trvání. Tyto informace pak byly sdíleny s partnery, kteří na oplátku informovali své studenty prostřednictvím svých webových stránek, sociálních médií, e-mailových zpravodajů a dalších relevantních kanálů. Záměrci museli vyplnit přihlášku, která obsahovala osobní údaje, vzdělání a relevantní zkušenosti. TAMK přihlášky posoudil a vybral studenty na základě jejich způsobilosti, kvalifikace a celkové vhodnosti pro kurz. Vybraní uchazeči byli o přijetí do kurzu informováni e-mailem. Studenti byli rozděleni do mezinárodních studentských týmů, v nichž byli zástupci z každé zúčastněné univerzity. Kurz měl 4 týmy s 5 studenty v každém týmu.

Jednalo se o existující kurz na TAMK? Pilotní kurz není součástí běžného kurikula studijního programu Mezinárodní obchod na TAMK. Byl však již dříve nabízen v poněkud odlišné podobě pro mezinárodní projekty, ale v běžné výuce.

Dostali studenti oficiální výpis studijních výsledků?

Zúčastnění studenti byli během kurzu zapsáni na TAMK jako výměnní studenti. Po úspěšném absolvování kurzu obdrželi zúčastnění studenti výpis studijních výsledků. Výpis studijních výsledků byl studentům zaslán po ukončení kurzu e-mailem, byl rovněž zaslán mezinárodním koordinátorům na partnerských institucích.

Mohli si přenést kredity na svou domovskou univerzitu? Každý partner v projektu VERSATILE souhlasil se vzájemným uznáváním studijních kreditů udělených v rámci kurzů VERSATILE. Stejný princip platil i pro pilotní kurz. Přesto má každá instituce své vlastní

zásady a postupy týkající se přenosu kreditů a proces se podle toho může lišit. TAMK a partnerské instituce mohou mít odlišné akademické systémy, klasifikační stupnice a struktury kreditů. To by mohlo způsobit obtížnou srovnatelnost mezi předměty absolvovanými na TAMK a předměty na domovské univerzitě.

2.5 Alternativní modely používané v jiných projektech VV

Vymazat; již bylo začleněno do výše uvedeného textu.

2.6 Výsledný model semestru VERSATILE a multilaterální dohody o výměně

Za účelem snížení administrativní zátěže studentů byla v rámci projektu vytvořena administrativní infrastruktura, která nejprve provedla inventarizaci administrativních postupů jednotlivých partnerských institucí a zavedla společný administrativní postup pro nominaci, registraci a zápis studentů prostřednictvím centrálního registračního portálu. To umožní studentům využívat portál jako jednotné registrační místo do všech modulů u všech partnerů. Hostitelem portálu bude jedna koordinující instituce, která bude shromažďovat a distribuovat informace přijaté prostřednictvím platformy tak, aby vlastní zápis studentů mohl být následně proveden v back office administrativou příslušných institucí. V projektu VERSATILE bude jako koordinační administrativní instituce působit HSRW, ale v budoucích projektech se to samozřejmě může mezi partnery měnit.

Bude zřejmé, že tento přístup není ve skutečnosti společnou administrativní strukturou, ale spíše snahou partnerů přenést další administrativní zátěž ze studentů na administrativu institucí a zvýšit atraktivitu online semestru. Pro úspěch projektu je však zásadní ochota univerzit investovat do dodatečných kapacit potřebných pro koordinaci oddělených administrativních správ studentů, a to bohužel prozatím bez reálné alternativy. Taková alternativa by musela vycházet z možnosti sdílet informace o studentech a tím vytvořit nadnárodní strukturu. V rámci EU k tomu existuje jasná vůle, o čemž svědčí například iniciativy financované EU, jako je vývoj evropského průkazu studenta nebo současná výzva k podávání žádostí v rámci klíčové akce 3, jenž by hledaly možnosti využití stávajících evropských právních možností právě k tomuto účelu. Je však realistické očekávat, že bude nějakou dobu trvat, než budou mít univerzity k dispozici společný administrativní rámec, který bude dostatečně praktický, aby nahradil národní systémy.

Dalším krokem po rozhodnutí, který model projektu použít, je vytvoření právního rámce pro výměnu. Za tímto účelem partneři vypracovali multilaterální dohodu o výměně (viz vzor v příloze 2), která umožňuje všem partnerům podepsat jedinou dohodu a shodnout se na cílech a činnostech výměny i na právním rámci. Pro budoucí projekty, které plánují průběžnou MVV v následujících letech, by se partneři mohli rozhodnout přidat ke zde uvedenému vzoru ještě jedno ustanovení, a rozhodnout tak o způsobu rotace role koordinujícího partnera pro administrativní infrastrukturu.

Partneři v projektu VERSATILE se však nakonec rozhodli nevyužít multilaterální dohodu, ale rozhodli se pro vzájemné bilaterální dohody o výměně mezi partnery [cross-bilateral exchange agreements among partners – tedy něco jako křížově bilaterální. Těžko říct, co se

tím míní, protože když je to bilaterální, tak jsou na to dva a „kříž“ nepřichází v úvahu. Podobná terminologie se vyskytuje i níže], aby umožnili výměnu studentů. Důvodem byla nedostatečná shoda ohledně doložky XII. „Jurisdikce“, která stanoví jurisdikci země, jež bude mít přednost při „řešení jakýchkoli sporů nebo nároků (včetně mimosmluvních sporů nebo nároků) vyplývajících z této dohody nebo v souvislosti s ní, jejím předmětem nebo vznikem“. Případně by bylo možné tuto doložku z dohody vyjmout, což by mělo ještě větší smysl v případě, že se plánuje pokračování MVV v následujících letech a její postupná koordinace různými partnery.

V každém případě je uzavření výměnných dohod nezbytným požadavkem, protože tvoří právní základ pro zápis výměnných studentů, aniž by se přihlásili jako studenti usilující o získání titulu na dané instituci a plně splnili podmínky pro studium v dané zemi [regionu? V originále je *county*, což znamená hrabství, něco jako kraj, ale předpokládám, že jde o překlep a má být *country*].

2.7 Doporučení

Shrnutí kapitoly v bodech

3. Administrativní procesy pro výměnné studenty na partnerských institucích – podobnosti a rozdíly

Shrnutí a hlavní charakteristiky z informací shromážděných prostřednictvím souborů v Excelu: vymazat podkapitoly 1 a 2 a nahradit je obecným popisem a přehledem údajů požadovaných prostřednictvím portálu sdílené aplikace v MoveOn (Jochen). Tím by se také mělo zabránit přílišnému množství obecných informací o jednotlivých partnerských podpůrných službách, které zde nejsou relevantní.

Nový odstavec o přihlašování se ke zkouškám, přenosu a uznávání kreditů a převodu známek s informacemi od jednotlivých partnerů, protože se jedná o doplněk k přehledu o přihláškách a zápisech studentů v excelovém souboru.

V tomto odstavci by měly být také uvedeny informace z jednotlivých univerzit o uznávání předmětů / nahrazování končících předmětů a zpětná vazba od akademických pracovišť. Byly kurzy VERSATILE novými kurzy, nahrazovaly stávající kurzy? Využití obecných projektů v kurikulu nebo „fiktivních kurzů“ [dummy courses – asi nějaké prázdné šablony?].

3.1 TAMK

3.1 Postup a lhůty pro podání přihlášky, dokumenty a údaje požadované v přihlášce

3.2. Přihlašování ke zkoušce, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů

3.2.1 Přihlašování ke zkoušce na TAMK, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů

Přihlašování ke zkoušce

Studenti registrovaní na TAMK s uživatelským účtem vydaným TAMK se mohou zapisovat na kurzy a zkoušky. Učitelé rozhodují o rozvrhu zkoušek a dalších hodnotících akcí. Studenti jsou o zkoušce zpravidla informováni na začátku kurzu. Zkoušky mohou být organizovány jako centrálně organizované, elektronické zkoušky nebo jiné zkoušky pod dozorem. Elektronické zkoušky se liší od tradičních papírových zkoušek. Studenti si rezervují časový úsek pro elektronickou zkoušku prostřednictvím systému elektronických zkoušek.

Výpis studijních výsledků

Zahraníční studenti mají nárok na výpis studijních výsledků z absolvovaného studia. Výpis mohou získat ve finštině a/nebo v angličtině. Měli by každoročně zkontrolovat, že všechny absolvované předměty byly zapsány do systému pro administrativu studentů a že je jejich výpis výsledků aktuální.

Ze systému administrativy studia TAMK PAKKI si mohou stáhnout elektronicky podepsaný a ověřený výpis studijních výsledků nebo potvrzení o studiu. Dokumenty jsou elektronicky podepsány certifikátem Finského střediska evidence obyvatel (DVV), který zaručuje pravost elektronického podpisu.

Převod známek a přenos kreditů za studium absolvované v rámci mezinárodní výměny

TAMK se řídí systémem přenosu kreditů schváleným Evropskou unií, a proto se studium a praxe absolvované v zahraničí plně přenáší do studovaného oboru. Převedené studium a praxe se zapisují do studijní evidence podle následující hodnotící stupnice: A = výborně (5), B = dobře (4), C = dobře (3), D = uspokojivě (2), E = uspokojivě (1) a FX = nedostatečně (0), popř. s označením prospěl (S) [the marking pass (S) – zdá se, že se jedná o prosté hodnocení prospěl/neprospěl, viz <https://www.tuni.fi/en/students-guide/handbook/tamk/studying-0/study-regulations/degree-regulations-and-additional-guidelines>. Gramaticky je věta v originále pochybná, protože to vypadá, že (S) je podtřída FX (0), ale tak tomu asi není.]

Uznávání předmětů a přenos kreditů

3.2.2. Přihlašování ke zkoušce na MUNI, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů

3.2.3 Přihlašování ke zkoušce na UoD, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů

3.2.4. Přihlašování ke zkoušce na HSRW, výpis studijních výsledků, převod známek a přenos kreditů

Přihlašování ke zkoušce

Výmění studenti se mohou ke zkouškám přihlásit prostřednictvím Centra pro internacionalizaci a jazyky HSRW v papírové podobě. CIL pak předá informace o zkoušce zkouškové službě [Examination Service], která se stará o přihlašování ke zkouškám. Před zahájením zkoušek zkontroluje správnost zaslaných přihlášek koordinátor akademických výměn. Zkoušky se budou konat v určených zkouškových obdobích na HSRW.

Výpis studijních výsledků

Mezinárodní studenti na výměnných pobytech obdrží výpis studijních výsledků od Centra pro internacionalizaci a jazyky HSRW. Výpisy budou poskytnuty v angličtině a němčině. Je důležité, aby studenti pravidelně kontrolovali, zda jsou všechny absolvované předměty přesně zapsány ve studentském administrativním systému (HISinOne) a že je jejich výpis studijních výsledků aktuální.

Převod známek a přenos kreditů

HSRW se řídí systémem přenosu kreditů schváleným Evropskou unií, který umožňuje plný přenos studia a praxe absolvované v zahraničí do studovaného oboru. Přenesené studium a praxe se zapisují do studijní evidence podle následující hodnotící stupnice: A = výborně (1,0), B = dobře (2,0), C = uspokojivě (3,0), D = dostatečně (4,0), E = vyhovující [dosl. „špatný“ – poor] (5,0) a F = nevyhovující (0,0).

Uznávání předmětů a přenos kreditů

3.3 Jak byly postupy nakonec koordinovány nebo zjednodušeny

Z výše uvedeného je zřejmé, že projekt MVV vyžaduje větší administrativní koordinaci než běžná bilaterální výměna studentů, a to nejen proto, že je do něj zapojeno více partnerů, ale také proto, že běžná bilaterální výměna může probíhat na základě reciprocity a partnerské instituce přebírají odpovědnost za administrativní proces poté, co byli studenti nominováni. Zde však není nominace vyjíždějících a přijíždějících studentů zvládnutelná, protože alternativně by museli čtyři partneři nominovat studenty křížem na bilaterální bázi [cross nominate students on a bilateral basis], čímž by se celý administrativní proces stal třikrát časově náročnějším než běžná bilaterální výměna, a to jak pro studenty, tak pro administrativu studentů na partnerských univerzitách. Následující odstavce se zaměří na koordinované přihlašování a registraci studentů a uznávání a přenos kreditů.

3.3.1 Procedura společné přihlášky a zápisu

Jako vedoucí partner koordinovala HSRW proceduru podávání přihlášek a zápisů pro všechny studenty všech partnerských univerzit, kteří se chtěli zapojit do kurzů v rámci online semestru, a to na základě myšlenky, že studenti by měli mít k dispozici jediné kontaktní místo. HSRW k tomuto účelu využila svůj běžný přihlašovací portál MoveOn a zřídila dodatečný protokol pro uživatele VERSATILE. Prostřednictvím aplikací MoveOn HSRW

shromáždila všechny údaje z přihlášek od studentů a rozdělila je mezi partnery prostřednictvím srovnávacích excelových tabulek (viz příloha 3). To znamenalo shromáždění všech informací, které všichni partneři považují za minimum nezbytné pro zápis na partnerských institucích nabízejících kurzy prostřednictvím společného registračního formuláře (viz příloha 4). Co se týče informací potřebných pro přihlašování studentů, bylo toto provedeno u všech čtyř partnerů. V případě University of Derby byla začleněna dodatečná smyčka zpětné vazby pro studenty, protože studenti nemohou být zapsáni na UoD, pokud neprovedou zápis osobně na individuálním základě.

Ostatní instituce stromu [nebo stromové instituce? Tree institutions – asi se myslí stromová struktura, ale není to jasné] použily registrační údaje k dokončení celého administrativního procesu v back office a zřídily jednotný kontakt pro dotazy studentů a podporu studentů prostřednictvím e-mailu na webových stránkách projektu (viz další kapitola). Prostřednictvím přihlašovacího formuláře byli studenti informováni o důvodu, proč jsou jejich údaje potřeba, a o tom, že po skončení projektu budou vymazány. Byli rovněž informováni o tom, že se mohou obrátit na podporu studentů v případě, že mají dotazy týkající se otázek ochrany údajů. Přestože MUNI, TAMK a HSRW spadají pod stejné právní předpisy EU o ochraně údajů, je užitečné uzavřít dodatečnou dohodu o zajištění společných povinností a opatření (viz příloha 5).

Použití výpisu studijních výsledků

3.3.1 Přihlašování ke zkoušce, uznávání a přenos kreditů

Akademické uznávání kurzů
Výpis studijních výsledků
Společný certifikát

3.4 Doporučení

4. Komunikace, organizace a (otázky související s IT)

Základním principem organizace projektu VERSATILE bylo, že veškerá práce na projektu probíhala v pracovních skupinách, z nichž každá byla složena ze zástupců všech členských institucí projektového konsorcia a vedena jedním z partnerů. V případě pracovní skupiny Administrativní infrastruktura byla HSRW vedoucím partnerem a organizovala pravidelná setkání (dvakrát za měsíc), z nichž byly pořizovány zápisy a spolu se všemi relevantními pracovními dokumenty byly nahrávány na sdílenou pracovní platformu prostřednictvím MS Teams, zpřístupněnou prostřednictvím kolegů na TAMK.

Pracovním skupinám/pracovním balíčkům byl nadřazený řídicí výbor, který se skládal alespoň z jednoho zástupce každé partnerské instituce. Výbor vedla HSRW. Řídicí výbor byl rozhodovacím orgánem projektu, který organizoval nadnárodní schůzky partnerů, hodnotil a

přijímal (nebo odmítal) zprávy koordinátorů pracovních skupin, dohlížel na práci těchto útvarů včetně stanovených termínů a zajišťoval provázanost práce jednotlivých útvarů. Řídící výbor byl rovněž odpovědný za dohled nad všemi činnostmi v oblasti šíření, využívání a udržitelnosti. Byl také odpovědný za uplatňování pohotovostního plánu v případě zjevné nutnosti nebo pokud to požadoval WP8 – partner odpovědný za zajištění kvality.

Nadnárodní partnerská setkání byla důležitým nástrojem pro zajištění toho, aby byla vhodná rozhodnutí přijímána prostřednictvím diskuse. Řídícímu výboru sekundoval WP1, který se staral o celkové řízení projektu.

Obecné pracovní balíčky tvořily zastřešující infrastrukturu projektu a probíhaly po celou dobu trvání projektu. Obsahově související pracovní balíčky na sebe částečně navazovaly, takže po jednom pracovním balíčku následoval další: počínaje analýzou současného stavu (WP2) následoval WP3 sada nástrojů pro online výuku a WP4 vývoj kurikula. Pracovní balíček WP5 administrativní infrastruktura, probíhal souběžně se třemi dříve uvedenými pracovními balíčky. Všechny pracovní balíčky nakonec vyústily v poslední WP6 realizace online semestru, který uvedl výsledky předchozích pracovních balíčků do praxe.

4.1 Jak jsme organizovali komunikaci se studenty

4.1.1 Marketing, webové stránky atd.

Marketing kurzů: učitelé, letáky

Abychom zajistili efektivní komunikaci se studenty, zavedli jsme různá opatření. Patří mezi ně následující:

- Univerzální webová stránka, která poskytuje všechny potřebné informace pro studenty a učitele zapojené do projektu VERSATILE. Webové stránky obsahují popisy kurzů, profily profesorů, dostupný rozvrh a přehled koncepce projektu VERSATILE a jeho výhod.
- E-mailový distribuční seznam pro primární komunikaci se zúčastněnými studenty.
- Využití platformy Discord, která umožňuje online interakci mezi studenty. Studenti mohou Discord používat k digitálním schůzkám, společnému řešení problémů a obecné výměně informací prostřednictvím hlasových a video chatů.
- Využití platformy Digicampus, kde je poskytován obsah kurzů. V rámci Digicampusu je k dispozici Student Café, kam se nahrávají a studentům zpřístupňují veškerá oznámení o akcích i administrativní oznámení.
- Původně se uvažovalo o použití aplikace pro studentskou výměnu a komunikaci, ale pro tak malou cílovou skupinu to bylo vyhodnoceno jako příliš nákladné.

Tato opatření, včetně využití Digicampusu, byla zásadní pro zajištění bezproblémové komunikace se studenty, jejich přístupu ke studijním materiálům a usnadnění administrativních procesů souvisejících s projektem VERSATILE.

4.1.2 Přihlášky – portál a proces

V rámci komunikačních a administrativních procesů projektu VERSATILE poskytla HSRW přístup k MoveOn-Portal. Tento portál umožnil studentům zaregistrovat se do výměnného online semestru VERSATILE. MoveOn-Portal usnadnil shromažďování a zpracování osobních údajů studentů, které pak Centrum pro internacionalizaci a jazyky sdílelo s ostatními partnerskými univerzitami. To partnerským univerzitám umožnilo zapsat příslušné studenty na příslušné instituce. Kromě toho byl MoveOn-Portal využíván k předkládání a ověřování studijních smluv, které byly nahrávány a podepisovány elektronicky.

MoveOn-Portal se ukázal jako cenný nástroj pro zefektivnění administrativních procesů projektu VERSATILE. Umožňuje efektivní registraci, zápis a ověřování studijních smluv participujících studentů na partnerských univerzitách.

Alternativy týkající se platform mobility studentů, které jsme zamítli

TAMK využívá komerční platformu SoleMOVE pro zpracování příchozích a odchozích mobilit studentů. Tento systém se velmi podobá systému MoveOn, který používá HSRW.

(Měli bychom zmínit všechny poskytovatele jako MobilityOnline a Dashboard? Nebo že někdo nemá vůbec žádnou platformu, jen excelovou tabulku nebo vlastní interní systém? Myslím, že nemůžeme doporučit žádnou IT platformu, pouze Dashboard je zdarma, ostatní jsou placené.)

(4.1.2 E-mail)

4.2 Jak jsme organizovali komunikaci a sdílení dat mezi partnery?

Smazat, protože již bylo řešeno výše?

Hlavním kanálem pro komunikaci a sdílení dat mezi partnery projektu VERSATILE byla platforma **MS Teams** spravovaná univerzitou TAMK. Kromě toho byl hojně využíván **e-mail**, protože přihlášení do platformy Teams může být kvůli dvoustupňovému vícefaktorovému ověřování náročné. Jednou z výhod platformy Teams je, že je snadné přeposílat jakékoli zprávy zevnitř Teams na e-maily uživatelů pouhým označením jména uživatele nebo týmu. Hlavním archivem dokumentů projektu VERSATILE byly rovněž Teams.

Hlavními nástroji pro video a audio konference v projektu VERSATILE byly **Webex** a **Zoom**, ale v určité míře se používaly i videokonference **Teams**.

Během mezinárodních projektových týdnů, schůzek a multiplikačních akcí, kdy projektoví partneři fyzicky cestovali do jiné země, se používaly rychlé zprávy **WhatsApp**, protože tento program byl účastníky projektu široce používán a na mobilních zařízeních fungoval dobře.

4.3 IT platformy používané pro výuku

Hlavní obecné systémy řízení výuky (LMS) používané na TAMK jsou **Moodle** a **MS Teams**. Moodle je uzavřené prostředí, které umožňuje přístup do LMS pouze studentům a zaměstnancům univerzit v Tampere, pokud nejsou uživatelské účty vytvořeny speciálně pro účastníky pocházející z komunity univerzit v Tampere [nejasně, ale tak je to napsáno. Možná

místo „participants coming out of the Tampere universities' community“ chtěli napsat „participants coming from outside of the...“ – v tom případě by to byli účastníci vně komunity atd.].

Pro první pilotní kurz VERSATILE (Studie tržní proveditelnosti), provozovaný TAMK, byl jako LMS použit Teams. I v tomto případě byly uživatelské účty vytvořeny speciálně pro příchozí studenty, kteří měli určité potíže s přihlašováním do Teams kvůli dvoustupňovému vícefaktorovému ověřování. V ostatních ohledech se zdálo, že Teams funguje pro daný účel obecně dobře.

4.3.1 IT platformy, které byly k dispozici, ale byly zamítnuty – klady a zápory

Hlavní obecné systémy řízení výuky (LMS) používané na TAMK jsou Moodle a MS Teams. Běžný Moodle (moodle.tuni.fi) je uzavřené prostředí umožňující přístup do LMS studentům a zaměstnancům univerzitní komunity v Tampere. Do běžného systému Moodle používaného na TAMK mají přístup i ostatní finské vysokoškolské instituce, a to pomocí možnosti federovaného přihlášení pomocí národního ID HAKA. Pro všechny ostatní uživatele – například studenty a zaměstnance ze tří dalších univerzit zapojených do projektu VERSATILE – by měly být uživatelské účty vytvořeny speciálně ručně.

Pro první pilotní kurz VERSATILE (Studie tržní proveditelnosti), provozovaný TAMK, byl jako LMS použit MS Teams. I v tomto případě byly uživatelské účty vytvořeny speciálně pro příchozí studenty, kteří měli potíže s přihlašováním do Teams kvůli dvoustupňovému vícefaktorovému ověřování. V ostatních ohledech se zdálo, že Teams funguje pro daný účel obecně dobře.

Vzhledem ke zkušenostem z pilotního kurzu (Studie tržní proveditelnosti) byl z možných platform pro kurzy VERSATILE vyřazen MS Teams. Partneři projektu navíc zamýšleli najít neutrálnější platformu, tedy LMS, který žádná ze čtyř univerzit nepoužívala při každodenní výuce.

4.3.2 Proč jsme si vybrali Digicampus

DigiCampus (digicampus.fi) poskytuje koalici finských univerzit a univerzit aplikovaných věd (UAS) platformu pro správu a poskytování online kurzů a vzdělávacího obsahu. Platforma je navržena tak, aby podporovala různé způsoby výuky, včetně studia vlastním tempem, smíšené a plně online výuky.

Platforma zahrnuje funkce, jako jsou vytváření a správa kurzů, správa obsahu, sledování a analýza studentů, komunikační nástroje, nástroje pro hodnocení a evaluaci.

Digicampus využívají především univerzity a UAS ve Finsku, které si zakoupily roční licenci na tuto službu. Naštěstí pro projekt VERSATILE je TAMK licencovaným uživatelem LMS Digicampus a v souladu s licenční praxí mohou vzdělávací projekty, na kterých se TAMK podílí, umístit na tuto platformu i své kurzy. Jinými slovy, projekt VERSATILE mohl platformu využívat bez dalších nákladů.

Digicampus je k dispozici ve finštině i angličtině a je umístěn v cloudu, což znamená, že k němu uživatelé mohou přistupovat odkudkoli. DigiCampus má navíc několik možností přihlášení, které pokrývají studenty i zaměstnance všech čtyř univerzit projektu VERSATILE.

Další výhodou DigiCampusu bylo, že se jednalo o platformu založenou na Moodle, a tři univerzity (HSRW, Masarykova univerzita a TAMK) byly s Moodle jako LMS platformou obeznámeny.

University of Derby musela vynaložit větší úsilí, aby se s Digicampusem seznámila, protože Moodle běžně nepoužívala.

DigiCampus poskytl platformu, kterou žádná ze čtyř univerzit (včetně TAMK) nepoužívala při své běžné každodenní činnosti. Navíc díky tomu, že si partneři projektu VERSATILE zvolili DigiCampus jako společnou platformu, mohli umístit všechny své virtuální výměnné kurzy na jeden web a vytvořit tak soustředěné centrum kurzů, které si mohli jak studenti, tak profesori snadno vyhledat a přistupovat na ně.

VERSATILE

Virtual Exchange Courses for Students from

- Rhine-Waal University of Applied Sciences (HSRW), Germany
- Tampere University of Applied Sciences (TAMK), Finland
- University of Derby (UoD), UK
- University of Masaryk (MUNI), the Czech Republic

The courses are running from 6 March to 26 May 2023.

Click on the **i**-icon for a brief course description.

Check the full course catalogue!

Administrative questions?
Contact by email: students@versatile-erasmus-project.eu

Course Content questions?
Please contact the teachers named in the course descriptions (click on the **i**-icon).

VERSATILE

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

All VERSATILE courses

[List of all Versatile courses](#)

VERSATILE website

The courses in this section are **VERSATILE** courses. Please [visit the official website](#) for more information.

How to get started?

View a video: Welcome to VERSATILE virtual exchange semester

Economics of the European Union	i
Entrepreneurship and Leadership	i
EU History and Current Challenges	i
EU Institutions	i
International and European Sanctions	i
Managing Responsibly	i
Sustainability and SMEs	i
Understanding Organisational Behaviour	i
THIS WAY to the Cyber VERSATILE Café	i
VERSATILE - Teachers' Exchange	i

1

4.3.3 Problémy při zavádění DigiCampus.fi

Problémem, který projekt úplně nepředpokládal, byly procesy Posouzení dopadu na ochranu údajů (DPIA) způsobené skutečností, že Spojené království není členem EU. DigiCampus poskytuje prohlášení o ochraně osobních údajů, podmínky používání a prohlášení o přístupnosti v souladu s evropským nařízením GDPR a řídí se také Kodexem chování pro poskytovatele služeb GÉANT. Navzdory těmto faktorům si University of Derby vyžádala dodatečnou DPIA proceduru včetně 70stránkového informačního dotazníku. Dotazník byl vyplněn a poskytnut, ale partner ze Spojeného království požadoval ještě další podrobnosti. V této fázi poskytovatel služby DigiCampus považoval zveřejnění dalších podrobností týkajících se IT za bezpečnostní riziko pro svou službu a DPIA procedura nemohla být dokončena.

Edugain?

4.4 Doporučení

Na základě zkušeností získaných v rámci tohoto projektu partneři projektu VERSATILE doporučují následující.

- V rámci partnerství mezi institucemi v oblasti vzdělávání doporučujeme vytvořit centralizovaný web nebo centrum pro všechny kurzy a výukové materiály poskytované v rámci partnerství.
- Ve fázi plánování projektu si ověřte, zda všichni partneři projektu mohou souhlasit s GDPR a zásadami ochrany osobních údajů stanovenými EU. V opačném případě se připravte na následky.
- Dvakrát zkontrolujte načasování všech synchronních výukových aktivit během kurzů. I pouhá tři různá časová pásma mohou způsobit mezi studenty zmatek, pokud časy neuvedete naprosto jasně.
- Ověřte, zda je pracovní zátěž studentů během kurzů vyvážená. Vzhledem k tomu, že kurzy nabízejí různé instituce, se může stát, že maximální pracovní zátěž a stres případnou na stejných pár týdnů ve všech z nich a studenti mohou z tohoto důvodu zanechat studia.

5. Tvorba studentské zkušenosti

5.1 Jak motivovat studenty a iniciovat mezinárodní zkušenosti ve výuce

Podle našich zkušeností se osobní kontakt místních učitelů se studenty jeví jako zásadní pro nábor studentů do meziinstitucionálních virtuálních výměnných kurzů. Význam role učitelů při seznamování studentů s virtuálními výměnnými kurzy VERSATILE lze jen stěží přecenit.

Motivace studentů a podpora mezinárodních zkušeností ve výuce jsou zásadní aspekty moderního vzdělávání. Vytvoření poutavého vzdělávacího prostředí, které studenty

podněcuje k aktivní účasti a zkoumání různých perspektiv, může výrazně zvýšit jejich motivaci k učení se a podpořit hlubší porozumění různým kulturám a perspektivám.

Zapojení technologií může být pro studenty silným motivačním faktorem. Využití online nástrojů, virtuálních výměn nebo digitálních platforem může studentům poskytnout příležitost spojit se se svými vrstevníky z různých zemí, sdílet své pohledy na věci a spolupracovat na společných projektech. To může posílit jejich motivaci tím, že jejich studiu dodá pocit smyslu a významu a rovněž podpoří globální myšlení a mezikulturní kompetence.

Dalším klíčovým faktorem při motivování studentů a iniciování mezinárodních zkušeností ve výuce je role učitelů a instruktorů. Pedagogové, kteří jsou nadšení, podporující a inkluzivní, mohou vytvořit pozitivní vzdělávací prostředí, v němž se studenti cítí docenění, respektováni a povzbuzováni k sebevyjádření. Učitelé mohou také sloužit jako facilitátoři, kteří vedou studenty ke zkoumání různých perspektiv, zpochybňování předpokladů a podpoře kritického myšlení. Učitelé se navíc mohou podělit o své vlastní mezinárodní zkušenosti a příběhy a inspirovat tak studenty k rozšiřování obzorů a rozvoji globální perspektivy. Podle našich zkušeností se osobní kontakt místních učitelů se studenty jevil jako zásadní pro nábor studentů do meziinstitucionálních virtuálních výměnných kurzů. Význam role učitelů při seznamování studentů s virtuálními výměnnými kurzy VERSATILE lze jen stěží přecenit.

Klíčem k motivaci studentů a iniciaci mezinárodních zkušeností ve výuce je rovněž vytvoření pocitu sounáležitosti a komunity ve třídě. Povzbuzování studentů k práci v různých skupinách, podpora inkluzivních diskusí a oslavování kulturní rozmanitosti mohou mezi studenty podpořit pocit vzájemného respektu, porozumění a uznání. To může vytvořit pozitivní kulturu ve výuce, kde se studenti cítí oprávněni sdílet své jedinečné pohledy a učit se ze zkušeností ostatních.

5.2 Opatření přijatá v rámci projektu VERSATILE

5.3 Discord pro uvolněnou výměnu

Discord nabízí několik výhod pro komunikaci v rámci projektu VERSATILE:

- umožňuje výměnu textových zpráv, hlasových hovorů a videochatů. Studenti tak mají flexibilní možnosti vzájemné komunikace a interakce, ať už jde o skupinové úkoly, diskuse nebo neformální rozhovory.
- je známý svým uživatelsky přívětivým rozhraním a intuitivním ovládáním, které studentům usnadňuje rychlé seznámení se s platformou a její efektivní používání.
- umožňuje komunikaci v reálném čase, což dovoluje okamžitou interakci a zpětnou vazbu. To je užitečné zejména při spolupráci na skupinových úkolech nebo při spontánních diskusích.
- nabízí různé možnosti přizpůsobení, například vytvoření různých chatovacích místností (tzv. „kanálů“) pro různá témata nebo činnosti. To umožňuje studentům vyměňovat si informace a organizovat komunikaci soustředěnou na konkrétní témata.
- je to multiplatformní aplikace, kterou lze používat na stolních i mobilních zařízeních. To umožňuje studentům přistupovat k platformě z různých zařízení a flexibilně komunikovat.

Celkově lze říci, že Discord poskytuje studentům v rámci projektu VERSATILE všestrannou, uživatelsky přívětivou a efektivní platformu pro komunikaci a spolupráci, a to jak pro formální, tak pro neformální aktivity.

Přidat: Official Opening, Country Spotlights, Other..

5.5 Doporučení

6. Závěry a obecná doporučení

Ponaučení z projektu VERSATILE: Co dělat a co nedělat

6.1 Úvahy o užitečnosti evropských a globálních alternativ

Vymazat a vrátit se k obecnému pohled na další evropskou integraci v závěrech.

Jak mohou (existující) mezinárodní (zejména evropské) společné iniciativy pomoci překonat problémy spojené s multilaterální virtuální výměnou? Příklady: eduGain, nařízení eIDAS, iniciativy Evropská studentská karta atd.

EduGAIN – globální meziinstitucionální přihlašování

Jednou z nejčastějších komplikací pro studenty a zaměstnance je přihlašování do různých informačních systémů. Mezi tyto systémy patří systémy řízení výuky (LMS), systémy administrace studia a dokonce i některé vzdělávací nástroje.

Dokud pedagogové a studenti zůstávají v IT infrastruktuře své vlastní univerzity, je obvykle k dispozici [jednotné přihlášení](#) do hlavních prostředí a vzdělávacích nástrojů. Jakmile se však aktéři zapojí do meziinstitucionálních aktivit na platformách partnerských univerzit, jednotné přihlášení, nebo ani přihlášení pomocí přihlašovacích údajů domovské univerzity, není k dispozici.

Mnohé vysokoškolské instituce jsou členy svých **národních federací pro správu identit**, například HAKA (Finsko), DFN-AAI (Německo), eduID (Česká republika) a UK Federation (Spojené království). Tyto federace identit umožňují meziinstitucionální přihlašování pouze na národní úrovni.

Všechny výše uvedené národní federace pro správu identit jsou však členy původně evropské, ale dnes již globální **služby eduGAIN**, která může za určitých podmínek propojit národní federace pro správu identit. Zavedení přihlašování na bázi eduGAIN vyžaduje jak organizační rozhodování, tak technické konfigurační práce v oblasti IT uvnitř univerzit. V projektu VERSATILE Erasmus+ nebyly na tento druh práce vyčleněny žádné prostředky a umožnění přihlašování na bázi eduGAIN nebylo ani součástí plánu projektu VERSATILE.

Doporučujeme, aby v nadcházejících evropských projektech virtuální mobility nebo virtuální výměny studentů byla do projektového plánu zahrnuta síť eduGAIN a aby byly vyčleněny prostředky na její realizaci, protože studenti i zaměstnanci by se jistě raději přihlašovali na platformy evropských členských univerzit pomocí přihlašovacích údajů své domovské univerzity.

Více informací o globální meziinstitucionální správě identit ve vzdělávacích institucích naleznete na [webových stránkách eduGAIN](#).

7. Přílohy

- Příloha 1: Organigram účastníků programu VERSATILE podle partnerských institucí
- Příloha 2: Multilaterální dohoda o výměně
- Příloha 3: Tabulky Excel pro zápis studentů
- Příloha 4: Společná přihláška studenta
- Příloha 5: Společná dohoda o ochraně údajů
- Příloha 5: Společné studijní smlouvy
- Příloha 6: Seznam osob, na které se můžete obrátit v případě dalších dotazů